

ท้อไอเสียน

เทอร์โบ

เป็นที่ยอมรับของนักภาษาศาสตร์ว่า ภาษาสากลที่อ่านได้สำเนียงไพเราะเพราะพริ้งมากที่สุดในโลกไม่มีภาษาใดเทียบเท่าภาษาฝรั่งเศส

แต่ “เทอร์โบ” เห็นว่า หากภาษาไทยของเราเป็นภาษาสากลกับเขาด้วย

ภาษาไทยของเรามีสิทธิที่จะแข่งขันกับภาษาฝรั่งเศสได้ และมีสิทธิที่จะเป็นภาษาที่มีสำเนียงที่ไพเราะพริ้งในโลกแทน

ทำไม “เทอร์โบ” กล้าที่จะฟันธงเช่นนี้ มีเหตุผลสำคัญกระนั้นหรือ

เหตุผลของ “เทอร์โบ” ก็คือ ภาษาฝรั่งเศสที่ว่าไพเราะนั้น ขึ้นอยู่กับผู้อ่านเป็นสำคัญ

ผู้อ่านที่มีน้ำเสียงปกติธรรมดา หากจะอ่านภาษาฝรั่งเศสให้ไพเราะ จะต้องให้น้ำหนักของการให้เสียงของตัวอักษรในแต่ละประโยค

แต่ภาษาไทยของเรานั้น ผู้อ่านที่มีน้ำเสียงปกติ จะอ่านได้ไพเราะเพราะพริ้งทุกคน

เพราะภาษาของเราเป็นภาษาพิเศษ

พิเศษเพราะเป็นภาษาเดียวในโลก ที่มีวรรณยุกต์ใช้

และเพราะวรรณยุกต์นี้เอง ที่ทำให้เราสามารถอ่านภาษาไทยให้เป็นภาษาดนตรีได้ทุกคน

เป็นที่ภาคภูมิใจของคนไทยที่อวดชาวต่างประเทศได้

เราสามารถคุยได้ทั่วโลกว่า

หากคนไทยคนหนึ่งได้ฟังสำเนียงของคนใดคนหนึ่ง ไม่ว่าชาติใด ภาษาใด

ต้องการจะให้คนไทยอีกคนหนึ่งได้ออกเสียงเช่นเดียวกับชาวต่างชาติคนนั้น

เพียงแค่เขียนสิ่งที่ได้ยินจากสำเนียงของภาษานั้น เป็นตัวอักษรลงในกระดาษ

แล้วให้เพื่อนคนไทยอีกคนหนึ่งอ่าน

เพื่อนคนนั้นก็สามารอ่านออกเสียงภาษานั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง ตรงตามสำเนียงของเจ้าของภาษานั้น

โดยไม่จำเป็นต้องได้ยินสำเนียงของภาษานั้นมาก่อน

* ลงในวารสารข้าราชการ ประจำเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2544

นี่คือความพิเศษของ “วรรณยุกต์” ของภาษาของเรา
 นับเป็นความภาคภูมิใจของคนไทยทุกคน
 ภาษานั้นก็เป็นเช่นเดียวกับวัฒนธรรม
 ที่มีการเคลื่อนย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง
 มีการรับวัฒนธรรมหรือรับภาษาของคนต่างชาติมาใช้
 ภาษาไทยของเราส่วนใหญ่ มาจากคำไทยแท้จากโบราณกาล
 ต่อมาก็รับภาษาขอม ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต และภาษาจีน
 รวมทั้งภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เข้ามาเป็นภาษาของเรา
 จนคำบางคำ คนไทยหลายคนไม่เคยทราบมาก่อนว่าคำนั้น ๆ ไม่ใช่ภาษาไทย
 เพราะแต่งเนื้อแต่งตัวเสียจนเหมือนไทยทั้งแท่ง
 เช่นคำว่า “ศาลา”
 คำนี้เป็นภาษาปอร์ตุเกส คือ คำว่า “Sala”
 เป็นคำที่ออกเสียงอย่างเดียวกันและมีความหมายอย่างเดียวกัน
 อีกคำหนึ่ง เป็นคำง่าย ๆ คือคำว่า “ไฟ” ซึ่งมาจากภาษาอังกฤษว่า “Fire”
 ครั้น ยังมีอีกหลายคำ ที่มีลักษณะอย่างนี้
 นี่คือความชาญฉลาดของคนรุ่นเก่าที่นำมาเขียนและใช้ให้เข้ากับความเป็นไทย

คำบางคำ ท่านผู้บัญญัติก็เก่งเหลือเกิน
 เพราะแม้ว่าจะออกเสียงไม่เหมือนคำภาษาต่างประเทศเดิม
 แต่ก็ยังรักษาความหมายไว้เหมือนเดิม
 ตัวอย่างเช่นคำว่า “ราชประแตน”
 คำนี้มาจากภาษาอังกฤษว่า “Royal Pattern”

สมัยก่อนนั้น เมื่อมีภาษาต่างประเทศใหม่ ๆ เข้ามา
 เราก็พยายามที่จะหาคำไทยมาใช้หรือดัดแปลงคำไทยมาใช้แทนการใช้คำทับศัพท์
 แต่ในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นยุคเลื่อนไหลของข้อมูลข่าวสาร
 ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเข้ามามากเหลือเกิน
 ก็ต้องขอชมความพยายามของราชบัณฑิต

ที่พยายามบัญญัติศัพท์ให้เราได้ใช้กัน
 แต่ศัพท์ที่ราชบัณฑิตยญัตินั้น ก็ไม่แน่ว่าจะติดตลาด
 ครับ ถ้าติดตลาด ก็ใช้กันต่อไป
 ถ้าคนไม่ชอบ ไม่ติดตลาด ก็ต้องตายไป
 เพราะภาษาก็เหมือนกับสิ่งอื่น ๆ ซึ่งมีสัญกรรมเช่นเดียวกัน
 คือมี เกิด แก่ เจ็บ และตาย

คำบางคำบัญญัติศัพท์ขึ้นมาแล้วที่ติดตลาดทันที
 ก็เช่นคำว่า โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ และประชาพิจารณา
 หรือแม้แต่คำว่า “โลกาภูวนัน” เดิม บัญญัติใหม่เป็น “โลกาภิวตัน”
 ประชาชนก็รับและเปลี่ยนแปลงกันโดยทันที

แต่ที่บัญญัติแล้วไม่ติดตลาด จนต้องใช้ไปตามตลาดก็มีครับ
 ขอยกตัวอย่างเพียง 2 คำ

คำแรกก็คือ “Experience”

ท่านศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี บัญญัติคำนี้ว่า “ประสบการ”

หมายถึง การที่ได้ประสบพบเห็นมาก่อน

แต่ประชาชนหลายคน ก็ใช้คำว่า “ประสบการณ์”

หมายถึงเหตุการณ์ที่ได้พบเห็นมา

และในที่สุดคำว่า “ประสบการ” ของแท้ ก็สู้คำว่า “ประสบการณ์” ของเทียมไม่ได้

อีกคำหนึ่งก็คือคำว่า “Facimile”

ราชบัณฑิตยญัตินำมาว่า “โทรภาพ”

แต่เนื่องจากส่งได้ทั้งภาพและตัวอักษร แต่ส่วนใหญ่จะเป็นตัวอักษรหรือข้อมูลข่าวสาร

มากกว่า

คนทั่วไปจึงชอบคำว่า “โทรสาร” ของการสื่อสารแห่งประเทศไทยมากกว่า

ปัจจุบัน คนก็ใช้คำว่า “โทรสาร” กันทั่วเมือง

ศัพท์บางคำเมื่อราชบัณฑิตยญัตินำมาแล้ว สังคมไม่รับเอาเสียเลย

ตัวอย่างก็เช่นคำว่า “คณิตกร”

ท่านผู้อ่านลองทายซิครับ ว่าคำนี้มาจากภาษาอังกฤษว่าอะไร

ไม่ต้องคิดหรือครับ ถ้าคิดไม่ออก เพราะเปลืองสมองเปล่า ๆ

เพราะคำนี้ มาจากคำว่า “Computer”

และเราก็ใช้คำภาษาอังกฤษมาทับศัพท์แทน คือ “คอมพิวเตอร์”

พูดถึงความภาคภูมิใจของภาษาไทย และพูดถึงการบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตด้วยความ
ชื่นชม

แต่ก็มีความเห็นว่า ความเห็นของท่านราชบัณฑิตบางอย่างทำให้ความภาคภูมิใจในการใช้
ภาษาไทยของคนไทยลดลง

เพราะหลักเกณฑ์การถอดคำภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยของราชบัณฑิต

สิ่งที่เขียนต่อไปนี้ ทราบว่าในวงการของราชบัณฑิตเอง ก็ได้มีการถกเถียงในเรื่องนี้กัน
มากแล้ว

“เทอร์โบ” เอง ตอนที่เรียนวิชาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี

ก็ได้คะแนนในวิชานี้ไม่สูงนัก อย่างมากก็แค่ B+

แต่ด้วยความรักในภาษาไทย ก็อยากจะออกความเห็นในเรื่องนี้ด้วย

และความเห็นของ “เทอร์โบ” นั้นสอดคล้องกับความเห็นของราชบัณฑิตเสียงข้างน้อย

ครับ “เทอร์โบ” กำลังพูดถึงหลักเกณฑ์ที่ท่านกำหนดในการถอดคำภาษาต่างประเทศเป็น
ภาษาไทย

หลักเกณฑ์ประการหนึ่งก็คือการห้ามใช้วรรณยุกต์ในภาษาต่างประเทศ

ในคำบางคำที่เราไม่อาจจะบัญญัติศัพท์ภาษาไทยขึ้นมาใช้ได้ และต้องเขียนทับศัพท์

เช่นเดียวกับคำว่า “คอมพิวเตอร์” ดังที่ได้กล่าวแล้ว

ซึ่ง “เทอร์โบ” เห็นว่า ไม่น่าจะกำหนดอย่างนั้น

แม้ว่าราชบัณฑิตเสียงข้างมากจะเห็นว่า เป็นการถอดคำ ไม่ใช่การออกเสียง

เพราะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เสียงจะเปลี่ยนแปลงไปตามรูปของ
ประโยค

ประโยคคำถามก็ต้องขึ้นเสียงสูงในท้ายประโยค

คำบางคำที่ยาว ๆ ก็จะต้องเน้นที่พยางค์หนึ่งพยางค์ใด โดยเฉพาะ

หากเขียนโดยใช้วรรณยุกต์ก็อาจจะทำให้เขียนได้ไม่ถูกต้อง
 “เทอร์โบ” ก็เคารพในความเห็นนั้น
 แต่ก็เห็นว่า หากอ่านคำเหล่านั้น โคด ๆ
 ก็สามารถที่จะใส่วรรณยุกต์ได้
 เพราะ “เทอร์โบ” เห็นว่าภาษานั้นใช้เป็นที่ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องซึ่งกันและกัน
 ดังนั้น เมื่อหากเราใส่วรรณยุกต์ในคำโคด ๆ ของภาษาใดดังกล่าวแล้ว เราจะอ่านออก
 เสียงของคำนั้นได้ถูกต้อง

แต่เมื่อไม่มีวรรณยุกต์
 ก็อ่านออกเสียงให้ตรงกับภาษานั้น ๆ ไม่ได้
 แทนที่จะอ่านว่า “คอม-พิว-เตอร์” ก็ต้องอ่านว่า “คอม-พิว-เตอรื”

คำบางคำพอรับได้ เช่นชื่อประเทศบางประเทศ หรือชื่อเมืองต่าง ๆ ในภาษาต่างประเทศ
 เช่น ประเทศออสเตรเลีย ประเทศนิวซีแลนด์ หรือประเทศสิงคโปร์
 หรือกรุงแคนเบอร์รา นครนิวยอร์ก นครซิดนีย์

แม้ว่าบางคำน่าจะเขียนใหม่ว่า กรุงแคนเบอร์รา หรือ นครซิดนีย์
 แต่ก็เอาเถอะ คนที่จะไปเมืองเหล่านี้ก็อ่านสำเนียงของภาษานั้นในประเทศดังกล่าวเอง
 แต่คำบางคำซิคครับ ต้องใช้อยู่ในชีวิตประจำวันของเราในประเทศไทย
 “เทอร์โบ” ไม่ห้วงสำหรับคนในปัจจุบัน

เพราะเขียนอย่างไร คนเขาก็อ่านออก เพราะเขารู้กันว่าควรจะอ่านอย่างไร

เช่น คำฮิตติดอันดับในปัจจุบัน คือคำว่า “Corruption”

อ่านว่า “คอร์-รัป-ชัน” แต่ราชบัณฑิตกำหนดให้เขียนว่า “คอร์รัปชัน”

แต่เด็กที่เกิดใหม่ซิคครับ

ตอนที่ครูสอนนักเรียนให้อ่านคำ โดยเฉพาะคำนี้ คงจะตอบคำถามนักเรียนลำบาก
 ว่าทำไมเขียนว่า “คอร์รัปชัน” แต่ออกเสียงว่า “คอร์-รัป-ชัน”

ทราบว่าการที่ราชบัณฑิตกำหนดไว้นั้น บางคำก็มีการยกเว้น

เช่นคำว่า “Coke”

ถ้าจะเขียนให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่ราชบัณฑิตกำหนดไว้

ก็ต้องเขียนว่า “โคก”
แต่จากคำโฆษณาที่ว่า “ส่งโคกส่งยิ้ม”
ทำให้ราชบัณฑิตต้องยกเว้นคำนี้
โดยให้เขียนว่า “ส่ง โค้กส่งยิ้ม”

อยากวิงวอนให้ราชบัณฑิตช่วยพิจารณาเรื่องนี้อีกครั้งเถอะครับ
“เทอร์โบ” และคนไทยทุกคน จะได้ยังคงมีความภาคภูมิใจในภาษาไทยของเรา
ที่เป็นภาษาเดียวในโลกที่มีวรรณยุกต์ และทำให้ภาษาของเราเป็นภาษาที่มีเสียงดนตรี
ที่สำคัญที่สุดก็คือ ให้เด็กรุ่นหลังได้อ่านภาษาที่ปู่ย่าตายายของเขาบัญญัติไว้อย่างถูกต้อง
ตามหลักของการอ่านเถิดครับ

ก็หวังว่าเสียงจิ้งจกตัวน้อย ๆ คงจะมีความหมายบ้าง
